

عنوان مقاله:

مقایسه و تحلیل مضامین اشعار اعتراض در ادبیات معاصر ایران

محل انتشار:

مجله ادبیات پایداری، دوره 13، شماره 24 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

نجمه طاهری ماه زمینی - دانش آموزخته دوره دکتری، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران.

محمدصادق بصیری - استاد، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

«شعر اعتراض» به عنوان یک نوع ادبی می کوشد تا نقطه های تاریک زندگی جامعه را به قصد اصلاح مطرح کند و به این منظور به بسیاری از سستی ها، بی عدالتی ها، نابسامانی ها، بی توجهی ها و... می تازد. این مقاله سعی دارد مضامین اشعار اعتراض دوره معاصر تاریخ ایران که شامل عصر مشروطه، عصر پهلوی و دوره انقلاب اسلامی می شود، مورد بررسی قرار دهد. به طور کلی مضامین این اشعار را می توان به دو بخش مضامین مشترک و اختصاصی تقسیم نمود. مضامین مشترک، مسائلی است که در هر سه دوره یادشده، وجود دارند، مثل: اعتراض به تضاد طبقاتی، فقر، ریاکاری افراد خائن، دخالت بیگانگان و سرزنش خود و... بر اساس موقعیت سیاسی و اجتماعی هر دوره، برخی اعتراض ها به طور اختصاصی در یک دوره بیشتر مورد توجه بوده اند. از جمله اعتراض به نادانی مردم، اعتراض به خفقان و عدم آزادی اعتراض به فراموشی یاد و خاطره شهدا و... در همه این مضامین، شاعران با زبانی آمیخته به طنز سعی می کنند کسانی را که از راه راست منحرف شده اند، به راه صلاح بیاورند. این مقاله به صورت مطالعه موردی و کتابخانه ای انجام شده و مضامین اشعار اعتراض دوره معاصر تاریخ ایران که شامل عصر مشروطه، عصر پهلوی و دوره انقلاب اسلامی می شود، جمع آوری گردیده و به صورت توصیفی، تحلیل و بیان شده اند. در نهایت با بررسی این مضامین به این نتیجه می رسیم که هدف شعر اعتراض، حفظ ارزش ها، اصلاح نمودن جامعه و مبارزه با انواع مختلف بی عدالتی است و به نوعی امر به معروف و نهی از منکر می باشد.

کلمات کلیدی:

شعر اعتراض، دوره مشروطه، دوره پهلوی، ادبیات انقلاب اسلامی، بی عدالتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1280333>

